

Sygn. akt I NWW 4/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z wniosku sędziego Sądu Okręgowego w L. B. M. z dnia 10 lutego 2020 r. o wyłączenie od rozpoznania sprawy IV Kp (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 czerwca 2020 r.,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Dnia 18 lutego 2020 r. SSO B. M. złożyła wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w L. pod sygn. akt IV Kp (...) wskazując m.in. na wymowę uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 roku (BSA I-4110-1/20). Jednocześnie oświadczyła, że nie są jej znane żadne okoliczności, w tym co do prawidłowości toku procesu powoływania, mogące wywoływać uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności w kontekście zagadnień z ww. uchwały Sądu Najwyższego, a nadto, że w zakresie jej standardów niezawisłości i bezstronności nie zaszły żadne zmiany w porównaniu z oceną kwalifikacji i rekomendacją na stanowisko sędziego sądu rejonowego, dokonywaną w 2003 roku i nigdy nie były one kwestionowane w znaczeniu wynikającym z ww. uchwały Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek SSO B. M. o wyłączenie jej od rozpoznania sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w L. pod sygn. akt IV Kp (...), jak wynika z jego treści, został złożony z uwagi na wydanie uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I 4110 1/20).

Uchwała ta, zgodnie z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20 kwietnia 2020 r. (U 2/20) uznana została za niezgodną z art. 179, art. 144 ust. 3 pkt 17, art. 183 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 7 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 2 i art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. 2004, nr 90, poz. 864/30 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz.U. 1993, nr 61, poz. 284 ze zm.) i – w świetle art. 190 Konstytucji RP – od dnia opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego jest pozbawiona mocy prawnej i nie jest wiążąca dla sądów.

Zgodnie z art. 179 Konstytucji RP sędziowie są powoływani przez Prezydenta RP, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, na czas nieoznaczony. Należy podkreślić, że kwestionowanie prerogatywy Prezydenta w zakresie powoływania sędziów jest niedopuszczalne. W polskim porządku prawnym nie istnieje bowiem unormowanie pozwalające na dokonywanie kontroli aktu powołania sędziego przez Prezydenta RP.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 26 § 3 u.SN, wniosek należało pozostawić bez rozpoznania i tak też Sąd Najwyższy postanowił.